

Arrest

nr. 206 059 van 27 juni 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. MEULEMEESTER
Langestraat 152
9473 WELLE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 31 maart 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 mei 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 juni 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat V. MEULEMEESTER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 7 juli 2011 België is binnengekomen, diende op 8 juli 2011 een verzoek om internationale bescherming in, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling. Op 28 september 2011 stelt de dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aan voor verzoeker.

1.2. Op 31 mei 2012 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing luidde als volgt:

“Asielaanvraag: 08/07/2011

Overdracht CGVS: 06/01/2012

U werd gehoord op het Commissariaat-generaal op 24 mei 2012 van 9.10 tot 12.05 uur, bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is en in aanwezigheid van uw voogd Bogaerts en uw raadsman Van Loy, loco Matthijs.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en minderjarig te zijn. U bent Pashtoun en soennitisch moslim. U bent geboren te Baghi Sherkat, een dorp niet ver van de stad Kunduz in het district Kunduz van de gelijknamige provincie. Uw vader gaf informatie over de taliban door aan de overheid. Enkele jaren geleden verhuisde u naar Khanabad Bandar in de stad Kunduz omdat uw vader door de taliban werd bedreigd. Korte tijd na deze verhuis kwam de taliban naar uw huis. Uw ouders en uw twee broers werden vermoord. Uzelf werd ontvoerd. U werd ongeveer een jaar en een half vastgehouden in een huis waar aanhangers van de taliban kwamen. U moest er afwassen en andere huishoudelijke taken verrichten. Tot twee keer toe moest u mee met een taliban om geld te geven aan een u verder onbekend persoon. De derde keer werd u alleen op pad gestuurd om geld aan deze persoon te overhandigen. U kon van deze gelegenheid gebruik maken om te ontsnappen. U ging naar Khanabad Bandar, naar uw vroegere buurman en vriend van uw vader, die u hielp Afghanistan te verlaten. Ongeveer vijf maanden voor uw aankomst in België bent u Afghanistan ontvlucht. Op 7 juli 2011 bent u in België aangekomen en op 8 juli 2011 heeft u een asielaanvraag ingediend.

B. Motivering

Dient echter te worden opgemerkt dat u de status van vluchteling niet kan worden toegekend. De door u geschetste asielmotieven, waarop u uw vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar uw land van herkomst baseert, blijken immers weinig geloofwaardig te zijn.

Er dient meer bepaald te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt werkelijk door de taliban te zijn ontvoerd en na anderhalf jaar gevangenschap te zijn ontsnapt. U legde immers uiterst vage verklaringen af, zodat de geloofwaardigheid van deze verklaringen op de helling komt te staan.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u zeer weinig uitleg kon geven over de activiteiten van de taliban in uw regio. Dit kan nochtans worden verwacht van iemand die beweert gedurende anderhalf jaar in een huis van de taliban te zijn vastgehouden. U bleek er meer bepaald geen idee van te hebben waar zich het bolwerk van de taliban in uw regio bevond (CGVS, p. 7) en ondanks het feit dat er soms wel honderd talibs naar het huis kwamen en enkel een vijftigtal terugkwam, had u er geen idee van naar waar deze taliban gingen (CGVS, p. 9). U kon evenmin preciseren welke operaties er ooit vanuit dit "taliban-huis" werden gepland (CGVS, p. 9). Daarenboven bleek u de namen van drie taliban-commandanten te kennen, maar toen er werd gevraagd naar militaire operaties onder leiding van een van hen, met name Shirin Agha, bleek u hier niets over te weten (CGVS, p. 9). U bleek evenmin op de hoogte te zijn van de schaduwregering die door de taliban in Kunduz was opgericht (CGVS, p. 7). Ook dit is opmerkelijk aangezien de taliban dergelijke parallelle regering sterk heeft uitgebouwd (zie ook informatie in het administratief dossier). Indien u werkelijk anderhalf jaar door de taliban werd vastgehouden zou u van dergelijke zaken toch op de hoogte moeten zijn.

Daarenboven legde u uiterst oppervlakkige verklaringen af over de taliban die verbleven in het huis waar u zou zijn vastgehouden. U verklaarde dat er gedurende ongeveer anderhalf jaar verschillende personen van de taliban kwamen en dat er twee of drie van hen daar gedurende deze ganse tijd zouden zijn gebleven (CGVS, p. 6). U bleek echter slechts een van hen bij naam te kennen: Qari Ghul Agha. Op het feit na dat Qari Ghul Agha hetzelfde Pashtou als u sprak, kon u bovendien geen enkele andere uitleg geven over deze persoon (CGVS, p. 9). U kende zelfs de naam van de talib niet met wie u mee moest om geld te overhandigen en naast het feit dat deze persoon Pashtou met een accent uit Kandahar sprak, kon u ook over hem geen enkele andere toelichting geven. U wist zelfs niets te vertellen over zijn activiteiten in Kunduz (CGVS, p. 7, 8 en 9). Uw verschoningsgrond dat iedereen met Qari of Maulawi werd aangesproken is niet afdoende. In alle redelijkheid kan immers worden verwacht dat u meer uitleg kan geven over de personen met wie u anderhalf jaar zou hebben verbleven en die u voldoende zouden hebben vertrouwd om u alleen op pad te sturen met een som geld.

Daarnaast bevestigen andere bedenkelijke en uiteenlopende verklaringen de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas. Zo stelde u na anderhalf jaar alleen op pad te zijn mogen gaan om een som geld af te geven aan een andere persoon. U had er evenwel geen idee van wie die persoon was en kon evenmin verduidelijken hoe groot de som geld was (CGVS, p. 7, 9 en 11). Dat u ook dit niet weet, is eens te meer zeer opmerkelijk.

Gevraagd naar de wijze waarop uw vader geld verdiende en zijn familie onderhield, stelt u dat hij informatie aan de autoriteiten gaf (CGVS, p. 5). U voegde toe dat hij om deze reden zou zijn vermoord.

Tijdens het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken stelde u daarentegen dat uw vader landbouwers was (verklaring DVZ, 14 december 2011, punt 11), wat geenszins strookt met uw bewering tijdens het gehoor op het CGVS. Uw verschoningsgrond dat u niet werd gevraagd naar zijn beroep (CGVS, p. 15), is dan ook niet aannemelijk. Ook deze vaststelling roept ernstige verwondering op en laat toe verdere vraagtekens te plaatsen bij uw verklaringen omtrent uw persoonlijk relaas en uw bewering dat uw vader werd gevisieerd door de taliban omwille van zijn professionele activiteiten.

Tot slot is het bedenkelijk dat een vriend van uw vader uw reis zou hebben geregeld, maar dat u hem enkel kende als H. S. en zijn vaders naam u geheel onbekend was. U wist zelfs niet wat zijn qaum (etnie) is (CGVS, p. 10). In alle redelijkheid kan worden verwacht dat u toch wat meer uitleg kan geven over de persoon die u heeft geholpen Afghanistan te ontvluchten.

In het licht van voorgaande vaststellingen kan geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen aangaande uw persoonlijk asielmotief en kan u de status van vluchteling niet worden toegekend.

In het algemeen dient te worden opgemerkt dat uw jonge leeftijd en gebrek aan formele scholing geen voldoende verschoningsgronden vormen voor voorgaande bevindingen.

Anderzijds verwijst het CGVS naar een grondige analyse van de actuele situatie in uw regio waaruit blijkt dat er in het district Kunduz in de provincie Kunduz een reëel risico bestaat van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict (art 48/4§2 c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet). Gezien uw afkomst uit die regio, uw positie en situatie in de regio, uw hoedanigheid van burger en het tekort aan bescherming en een reëel binnenlands vluchtalternatief geloofwaardig worden geacht, wordt u, rekening houdend met de actuele situatie in het district Kunduz in de provincie Kunduz, de status van subsidiaire bescherming toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. U komt, op basis van de elementen uit uw dossier, wel in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

1.3. Op 31 december 2013 eindigde de voordij over verzoeker van rechtswege omdat hij meerderjarig werd.

1.4. Bij aangetekende brief van 10 januari 2018 werd verzoeker uitgenodigd bij het Commissariaat-generaal omwille van een nieuw element in verband met de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.5. Op 7 maart 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 8 maart 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 08/07/2011

Overdracht CGVS: 06/01/2012

A. Feitenrelaas

Naar aanleiding van uw asielaanvraag verklaarde u de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent Pashtoun en soennitisch moslim. U bent geboren te Baghi Sherkat, een dorp niet ver van de stad Kunduz in het district Kunduz van de gelijknamige provincie. Uw vader gaf informatie over de Taliban door aan de overheid. Enkele jaren voor uw asielaanvraag verhuisde u naar Khanabad Bandar in de stad Kunduz omdat uw vader door de Taliban werd bedreigd. Korte tijd na deze verhuis kwamen de Taliban naar uw huis. Uw ouders en uw twee broers werden vermoord. Uzelf werd ontvoerd. U werd ongeveer anderhalf jaar vastgehouden in een huis waar aanhangers van de Taliban kwamen. U moest er afwassen en andere huishoudelijke taken verrichten. Tot twee keer toe moest u mee met een Talib om geld te geven aan een u verder onbekend persoon. De derde keer werd u alleen op pad gestuurd om geld aan deze persoon te overhandigen. U kon van deze gelegenheid gebruik maken om te ontsnappen.

U ging naar Khanabad Bandar, naar uw vroegere buurman en vriend van uw vader, die u hielp Afghanistan te verlaten. Ongeveer vijf maanden voor uw aankomst in België was u Afghanistan ontvlucht.

Op 7 juli 2011 bent u in België aangekomen en op 8 juli 2011 heeft u een asielaanvraag ingediend. Op 24 mei 2012 werd voor u een gehoor georganiseerd bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS).

Op 31 mei 2012 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan de door u beweerde problemen met de Taliban. Gezien uw afkomst uit het district Kunduz wel geloofwaardig werd geacht, kreeg u de subsidiaire beschermingsstatus toegekend. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Op 15 juli 2015 werd u door de correctionele rechtbank van Brussel veroordeeld tot een gevangenisstraf van twee jaar (met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende vijf jaar voor wat het gedeelte van de hoofdgevangenisstraf betreft dat de voorlopige hechtenis te boven gaat) wegens uw deelname aan mensensmokkelactiviteiten in het kader van een criminele organisatie.

Op 13 december 2017 ontving het CGVS een brief waarin de Dienst Vreemdelingenzaken verzocht om de mogelijkheid tot intrekking van uw subsidiaire beschermingsstatus te evalueren. Hierop werd u, op 2 februari 2018, uitgenodigd voor een gehoor op het CGVS. U bent hiervoor niet komen opdagen.

B. Motivering

Op 31 mei 2012 werd u de subsidiaire beschermingsstatus toegekend op grond van artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet. De toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus was ingegeven door de vaststelling dat in uw regio van herkomst een reëel risico bestaat op ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend, uw status vandaag moet worden ingetrokken. Er dient te worden gewezen op een nieuw element in uw administratief dossier, meer bepaald het vonnis van de correctionele rechtbank te Brussel d.d. 15 juli 2015. Uit dit vonnis blijkt dat u veroordeeld werd tot 2 jaar gevangenisstraf (met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende 5 jaar voor wat het gedeelte van de hoofdgevangenisstraf betreft dat de voorlopige hechtenis te boven gaat) en een geldboete van 6000 euro (met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende 3 jaar voor wat de helft van de geldboete betreft) wegens uw deelname aan mensensmokkelactiviteiten (met verzwarende omstandigheden) in het kader van een criminele organisatie. U werd tevens gedurende vijf jaar uit de in artikel 31 van het Strafwetboek genoemde rechten ontzet. Artikel 55/5/1 §2 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de subsidiaire beschermingsstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling die op grond van artikel 55/4 §§1 of 2 uitgesloten had moeten zijn. Artikel 55/4, § 1 c) stipuleert dat een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd. Hierbij dient benadrukt te worden dat het CGVS gebonden is door de kwalificatie van de inbreuk en de vaststelling van de strafmaat bepaald in het kracht van gewijsde gegane [vonnis] van [de correctionele rechtbank te Brussel].

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat u 15 juli 2017 veroordeeld werd door de Correctionele rechtbank te Brussel voor uw deelname aan internationale mensensmokkel met verzwarende omstandigheden. In het bijzonder werd vastgesteld dat het misdrijf gepleegd is ten opzichte van een minderjarige; dat er misbruik gemaakt werd van de precare situatie van de slachtoffers; dat van de betrokken activiteiten een gewoonte werd gemaakt; en dat de mensensmokkel gebeurde in het kader van een criminele organisatie. De correctionele rechtbank tilde bijzonder zwaar aan de bewezen verklaarde feiten en oordeelde (zie pag. 29 van het arrest): "Mensensmokkel maakt misbruik van de hoop (wanhoop) van mensen op een beter leven die daaraan desnoods hun laatste centen willen spenderen. Het misdrijf brengt ook voor de slachtoffers zelf belangrijke risico's mee. De slachtoffers komen heel vaak terecht in de illegaliteit met alle maatschappelijke problemen die daaruit ontstaan zoals marginaliteit, armoede en het in gevaar brengen van de openbare veiligheid ingevolge de daaruit voortspruitende wantoestanden. (...)

Er dringt zich in het bijzonder voor wat mensensmokkel betreft een strenge bestraffing op nu dergelijke feiten een ernstige aantasting van de openbare veiligheid en de maatschappelijke orde zijn.”

Op basis van de motieven gehanteerd door de Correctionele rechtbank te Brussel kan niet getwijfeld worden dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u een ernstig misdrijf gepleegd heeft in de zin van artikel 55/4, § 1, c van de vreemdelingenwet. Uw subsidiaire beschermingsstatus wordt bijgevolg op grond van artikel 55/5/1 § 2 ingetrokken.

Teneinde u de kans te bieden argumenten voor het eventuele behoud van uw subsidiaire beschermingsstatus aan te brengen, werd u op 10 januari 2018, via een aangetekend schrijven dat door het CGVS naar het laatste adres vermeld in het Rijksregister werd gestuurd, opgeroepen om u op 2 februari 2018 aan te melden met het oog op de beoordeling van het nieuwe element dat opdook met betrekking tot uw nood aan internationale bescherming. U heeft geen enkel gevolg gegeven aan het aangetekend schrijven dat u werd toegezonden en u heeft evenmin een geldige reden meegedeeld ter rechtvaardiging van uw afwezigheid binnen een termijn van 15 dagen na de in de oproeping vermelde datum voor gehoor. Eveneens heeft u verzaakt schriftelijk de redenen mee te delen die volgens u het behoud van uw subsidiaire beschermingsstatus rechtvaardigen, zoals nochtans duidelijk werd aangegeven in de oproepingsbrief. U heeft bijgevolg nagelaten uw medewerking te verlenen bij het onderzoek naar de nieuwe elementen met betrekking tot het al dan niet behoud van uw subsidiaire beschermingsstatus.

Aangezien u niet inging op de uitnodiging van de Commissaris-generaal kan het CGVS overeenkomstig artikel 35/2, § 2 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van het de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing nemen op basis van de elementen in uw dossier. Uit het administratief dossier blijken geen elementen die afbreuk zouden doen aan de vaststelling dat u veroordeeld werd voor het plegen van een ernstig misdrijf. Er zijn dan ook geen redenen voorhanden die het behoud van uw internationale beschermingsstatus zouden kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de Commissaris-generaal van oordeel is dat de subsidiaire beschermingsstatus moet ingetrokken worden omdat de asielzoeker uitgesloten wordt of had moeten zijn in de zin van artikel 55/4 dient hij een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

In deze dient te worden opgemerkt dat, gezien de eerdere vaststelling dat uw asielrelaas bedrieglijk is, het niet aannemelijk is dat u bij een terugkeer naar Afghanistan de Taliban dient te vrezen. Dat u om die reden bij een terugkeer naar Afghanistan het slachtoffer van foltering of van een onmenselijke of vernederende behandeling dreigt te worden, is dan ook niet aannemelijk.

Wat de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, betreft is het Commissariaatgeneraal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in de hoofdstad Kabul te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt immers dat de stad Kabul via haar internationale luchthaven op een veilige manier toegankelijk is. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO COI report Afghanistan: Security Situation van december 2017) blijkt voorts dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. Omwille van de hoge concentratie aan overheidsgebouwen, internationale organisaties, diplomatieke compounds, en internationale en nationale veiligheidsdiensten, verschilt de veiligheidssituatie in de stad Kabul van de situatie in de meeste andere Afghaanse districten en provincies. Het gros van het geweld dat in de hoofdstad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name gecoördineerde en complexe aanslagen die gericht zijn tegen “high profile” doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden geviseerd. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces (ANSF), overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid.

Hoewel veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen in Kabul. Wel heeft IS sinds 2016 enkele grootschalige aanslagen gepleegd, waarbij de sjiitische minderheid in de stad gevisereerd werd. Willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit komen niet voor in de stad. Dit patroon houdt nog steeds stand. De impact van de beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de hoofdstad Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de hoofdstad Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Kabul. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Kabul. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 19 april 2016 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semi-stedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften.

Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in de hoofdstad Kabul vestigt.

U bent een man op beroepsleeftijd en men kan er van uitgaan dat u de laatste jaren de nodige werkervaring opdeed. Verder gaf u tijdens uw gehoor in 2012 aan dat u zowel het Dari als het Pashtou machtig bent, de twee reis naar België inzette (CGVS 24.05.2012, p.11). Men kan er dan ook van uitgaan dat u enige notie heeft van hoe u zich dient te verplaatsen in de stad.

Verder dient te worden opgemerkt dat tijdens uw gehoor in 2012 al bleek dat u geen zicht wou bieden op uw familiaal netwerk in uw land van herkomst. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor dat u in Afghanistan alleen een grootmoeder had wonen (CGVS 24.05.2012, p.3). Destijds gevraagd naar hoeveel kinderen de vader van uw vader had, antwoordde u dat u dat niet wist maar dat er alleszins niemand meer over was (CGVS 24.05.2012, p.4). Neven langs vaderskant beweerde u nooit te hebben gehad (CGVS 24.05.2012, p.4). Naast de vaststelling dat u vaag bleef over waar uw familieleden zouden verblijven is het in de Afghaanse context zeer moeilijk te geloven dat u over een dergelijk kleine familie zou beschikken. Verder dient te worden gewezen op het feit dat het CGVS reeds in uw eerste beslissing omstandig argumenteerde waarom geen geloof kon gehecht worden aan de beweerde moord op uw ouders en uw twee broers (zie administratief dossier). Doordat u geen zicht biedt op uw familiaal netwerk, kan niet worden uitgesloten dat uw familieleden, net zoals zovele Afghanen, hun heil hebben gezocht in de hoofdstad.

Gezien deze vaststellingen mag dan ook worden aangenomen dat u, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om naar Europa te reizen, zich in een vreemde gemeenschap te vestigen en er allerhande activiteiten te ontplooien, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat is om buiten uw regio van herkomst in uw levensonderhoud te voorzien. Bovendien blijkt dat u reeds enkele jaren in Brussel woont, een element dat aantoont dat u zich het leven in een grootstad eigen hebt gemaakt.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Kabul over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Gelet op het geheel bovenstaande vaststellingen is het CGVS van oordeel dat u mag worden teruggeleid naar Afghanistan. Een verwijderingsmaatregel is verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5/1 §1 van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker zet onder het kopje "3. IN RECHTE" van het verzoekschrift uiteen als volgt:

"3.1. DE ALGEMENE VOORWAARDEN WAARAAN EEN INTERN VLUCHTALTERNATIEF IN KABUL MOET VOLDOEN :

Het CGVS oordeelt dat verzoeker zou beschikken over een intern vluchtalternatief in Kabul. Om te beschikken over een intern vluchtalternatief moet er echter aan volgende voorwaarden worden voldaan:

- ☐ *de gegronde vrees voor vervolging of het reëel risico op ernstige schade is er geneutraliseerd ofwel heeft de asielzoeker er toegang tot doeltreffende bescherming*
- ☐ *het voorgestelde gebied is veilig, wettig en praktisch toegankelijk zonder bijkomende risico's*
- ☐ *het is redelijk om van de asielzoeker te verwachten dat hij zich in een bepaalde regio vestigt.*

Zoals hierna zal blijken beschikt verzoeker niet over een intern vluchtalternatief in Kabul. Het geweld op de burgerbevolking neemt steeds toe (a). De mensonwaardige levensomstandigheden zijn beneden alle peil, en worden bovendien nog slechter gezien de stad de grote stroom vluchtelingen niet meer kan verwerken (b). Tenslotte zijn er geen overlevingskansen zelfs niet voor jonge, alleenstaande mannen, indien er niet kan worden teruggevallen op een bestaand familiaal netwerk in de stad (c).

3.1.A. De toenemende situatie van onveiligheid voor de burgerbevolking in Kabul:

Zie Amnesty International, Forced Back to Danger: Asylum-seekers Returned from Europe to Afghanistan, 05/10/2017 :

[citaat] (Vrij vertaald: "Echter, UNAMA meldt dat de provincie nog steeds het hoogste aantal burgerslachtoffers kent, voornamelijk in de stad Kabul, dat goed staat voor 19% van alle burgerdoden in het hele land. Midden 2017 is volgens NGO Safety Organisation de belangrijkste groep in Kabul de groep genaamd IS. Terwijl Amnesty International aanwezig was in de stad op 31 mei 2017 heeft een persoon die een zelfmoordaanslag wou plegen een bom op een vrachtwagen laten ontploffen in een van de meest beveiligde gebieden van het centrum van de stad, waarbij minstens 150 mensen werden gedood en honderden werden gewond. De omstandigheden in heel Afghanistan zijn momenteel zo volatiel en gevaarlijk dat er niet meer voldaan is aan de standaarden van relevantie en redelijkheid, en er geen sprake kan zijn van een intern vluchtalternatief.")

Zie International Crisis Group (ICG), The Cost of Escalating Violence in Afghanistan, 07/02/2018 :

[citaat] (Vrij vertaald: "De aanslagen door de taliban in Kabul eind januari 2017 kaderen in de escalatie van het geweld in Afghanistan, waarbij de burgerbevolking het slachtoffer is van een winter van bijzonder intense gevechten. Op één week tijd zijn er 130 mensen gestorven, in hoofdzaak burgers, in dubbele aanslagen die werden opgeëist door de Taliban in Kabul.")

Zie Swiss Refugee Council, Afghanistan: Sicherheitslage in der Stadt Kabul , 19/06/2017 :

[citaat] (Vrij vertaald: "Sterke toename van het aantal burgerslachtoffers: in jaar 2016 steeg volgens UNAMA (06/02/2017) het aantal civiele doden en gewonden in de centrale regio, in het bijzonder in de provincie Kabul in vergelijking met 2015 met 34 %. Deze toename is te wijten aan het toenemend aantal zelfmoordaanslagen en complexe aanslagen in de hoofdstad Kabul. De provincie Kabul heeft in het jaar 2016 het hoogste aantal doden en gewonden geteld. UNHCR (december 2016) hekelt eveneens de toename van het aantal zelfmoordaanslagen in Kaboel in vergelijking met 2016, waarbij deze aanslagen nog complexer zijn geworden en nog meer doden veroorzaken.)

[citaat] (vrij vertaald: "De meest recente aanslagen in Kabul zijn erop gericht om burgers te doden en te verwonden.

Dit was het geval bij drie zeer zware aanslagen van IS/Daesh op 23/07/2016, 11/10/2016 en 21/11/2016. Daarenboven worden zeer veel Afghaanse burgers en kinderen gedood om zij toevallig passeren bij aanslagen die gericht zijn op de overheid, internationale organisaties in inrichtingen van het Afghaanse leger en de Afghaanse politie.).

Zie EASO Country of Origin Information Report Afghanistan: Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City:

[citaat] (Vrije vertaling: "De veiligheid langs de weg van de luchthavens naar de stedelijke centra: De internationale luchthaven ligt ongeveer op 1 kilometer ten noord-oosten van de stad Kaboel. Er zijn verschillende instituten en zaken rond de luchthaven en er is veel verkeer van mensen die in en uit het centrum rijden. Er zijn bombardementen, aanslagen en veiligheidsincidenten geweest rond de luchthaven in de laatste jaren door rebellen die het veiligheidsapparaat aanvallen. Onder de recente aanslagen zijn onder meer:

- 30 januari 2015: de taliban eiste een aanslag op van een interne bewaker in de luchthaven waarbij drie Amerikanen werden gedood
- 10 augustus 2015: een bom ontplofte nabij de luchthaven toen de overheid passeerde met voertuigen
- 04/01/2016: een bom ontplofte nabij de luchthaven waarbij een Duits militair voertuig werd geviseerd
- 28/12/2015: een bom ontplofte nabij de oostelijke uitgang van de luchthaven, waarbij twee burgers werden gedood en zes gewond.
- 14/12/2016: een Afghaanse politieagent heeft het vuur geopend bij een checkpoint buiten de luchthaven, waarbij één persoon werd gedood en twee gewond")

3.1.B. De slechte sociaal-economische situatie in Kabul, die erger wordt door de te grote instroom van vluchtelingen:

3.1.B.1 Hoge werkloosheidsgraad:

Zie EASO Country of Origin Information Report Afghanistan: Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City :

[citaat] (Vrij vertaald: "Volgens de online publicatie van Trade Economics, wordt de werkloosheidsgraad geschat op 40% op het einde van 2016 en de vooruitzichten zijn erg slecht.")

[citaat] (Vrij vertaald : « Echter, volgens de Afghanistan Rights Monitor, Baseline Report van april 2016 hebben de overheidsdepartementen een wervingsstop ingevoerd, waardoor er zijn weinig werkaanbiedingen zijn voor personen die net afgestudeerd zijn. Nepotisme en omkoping hinderden verder de toegang tot tewerkstelling in het bijzonder voor vrouwen. Zonder tussenpersonen is het moeilijk om een job te vinden bij een NGO. Er zijn geen betrouwbare statistieken over de werkende bevolking in de stad Kaboel. Een gebrek aan economische stabiliteit en werkloosheid worden vaak opgegeven als één van de belangrijkste uitdagingen voor jonge mannen.")

3.1.B.2. Inzake armoede

Zie EASO Country of Origin Information Report Afghanistan: Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City

[citaat] (Vrij vertaald: "UNOCHA waarschuwde in september 2016 dat de meerderheid van de terugkeerders melden voornamelijk naar Kabul te gaan waardoor er een grote druk wordt gelegd op de lokale hulpbronnen en diensten, waardoor de overlevingsmechanismen worden ondermijnd in de dorpen die al over onvoldoende hulp en middelen beschikken en al een groot aantal vluchtelingen huisvesten. De concentratie van terugkeerders in stedelijke en semi-stedelijke centra in het bijzonder in Kabul alsook het gebrek aan absorptiecapaciteit en andere factoren zoals een slecht werkend systeem voor de toedeling van land en een gebrek aan opvang, heeft tot gevolg dat de mensen opnieuw moeten vluchten en leidt tot een acute humanitaire nood in het bijzonder tijdens de winter."

3.1.B.3. Inzake huisvesting voor terugkeerders

Zie EASO Country of Origin Information Report Afghanistan: Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City

[citaat] (Vrij vertaald: "Uit een studie van Amnesty International over de situatie van de vluchtelingen, gebaseerd op bezoeken in Afghanistan in november 2015 en februari 2016 bleek dat de ontheemden die wij bezochten in de kampen en nederzettingen in Kaboel, Herat, Mazar-e-Sharif leefden in verschrikkelijke omstandigheden...In Mazar-e-Sharif leefden sommigen ontheemden in huurhuizen van klei waarvoor ze een maandelijkse huur betaalden van 500-1000 afghani. De inwoners vertelden aan Amnesty International dat de huizen geen bescherming bieden aan de families tegen de koude van de winter en de hitte van de zomer en dat ze vol stof en muggen zijn in de zomer. Verschillende families moeten vaak samen leven in één huis met één of twee kamers teneinde de huur te delen. Als een gevolg hiervan zijn de huizen overbevolkt, vochtig en verspreiden ze gemakkelijker ziekten")

Amnesty International, *Forced Back to Danger: Asylum-seekers Returned from Europe to Afghanistan*, 05/10/2017 :

[citaat] (Vrij vertaald: Volstrekt onaangepaste opvang is een andere risico voor vluchtelingen en terugkeerders. De levensomstandigheden in sommige provincies zijn verschrikkelijk. Bijvoorbeeld, IOM meldt dat in Jalalabad de hoofdstad van Nangarhar ongeveer 1/3 van de vluchtelingen en terugkeerders dakloos zijn en buiten overleven zonder zelfs een tent om in te wonen. in Kabul leven veel vluchtelingen en terugkeerders in verlaten gebouwen zonder deuren, ramen of daken.”).

3.1.C. Het belang van het bestaan van een sociaal netwerk:

Zie EASO Country of Origin Information Report Afghanistan: Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City

[citaat] (Vrij vertaald : « Ondanks de Nationale Sociale Strategische Bescherming van 2008-2013 blijft de sociale steun in Afghanistan zeer beperkt... Afghanen hangen hoofdzakelijk af van hun familie en sociale netwerken. De Afghaanse familie is een belangrijk overlevingsmechanisme. Voor vluchtelingen en terugkeerders is de aanwezigheid van een sociaal netwerk noodzakelijk bij de keuze van hun bestemming aangezien families de belangrijkste bron van steun en economische hulp zijn, informatieverstrekking en veiligheid. Maar aangezien voornamelijk deze categorieën – terugkeerders vluchtelingen en gerepatrieerden – net geen sociaal netwerk is in de regio waarnaar ze gaan, hebben ze geen connecties om werk te vinden. Echter, gezien er zoveel families ontheemd zijn gedurende de laatste tien jaar, is dit sociale vangnet minder sterk geworden. Terwijl alle ondervraagden in een studie van de APPRO vermelden dat zij familie hadden in Afghanistan bij hun terugkeer, meldden er slechts enkele ook effectief hulp te hebben gekregen bij hun terugkeer, en als ze hulp kregen was deze beperkt tot opvang.”)

[citaat] (Vrij vertaald : « Een job vinden is cruciaal voor de succesvolle integratie van de terugkeerders. In een kapitalistische maatschappij zoals het grootste deel van de steden in Afghanistan, geeft een stabiel inkomen toegang tot voedsel en gezondheidszorg, en vermindert het de kwetsbaarheid... Volgens een studie volgens Ceri Oeppen en Nassin Majidi in het bijzonder over terugkeerders uit Europa en Iran- en volgens Hervé Nicolle komen de terugkeerders uit Europa voornamelijk uit Iran en kunnen zij die niet beschikking over sterke sociale connecties geen werk vinden.”)

3.2. HET INDIVIDUELE PROFIEL VAN VERZOEKER

Aan verzoeker werd de subsidiaire beschermingsstatus toegekend in 2012. De beslissing van 2012 vermeldt dienaangaande: “Anderzijds verwijst het CGVS naar een grondige analyse van de actuele situatie in uw regio waaruit blijkt dat er in het district Kunduz een reëel risico bestaat van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van de burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict ... Gezien uw afkomst, uw positie en uw situatie in de regio, uw hoedanigheid van burger en het tekort aan bescherming en een reëel binnenlands vluchtalternatief geloofwaardig worden geacht, wordt u, rekening houdend met de actuele situatie in het district Kunduz in de provincie Kunduz, de status van subsidiaire bescherming toegekend.”

Met andere woorden, het CGVS achtte destijds het asielaanvraag van verzoeker ongeloofwaardig, doch niet zijn afkomst, positie en situatie in Kunduz.

Omtrent deze laatsten verklaarde verzoeker als volgt:

- Hij verklaarde nooit naar school te zijn geweest: “Weet je over je dorp noorden, zuiden, westen, oosten is? Ik ben niet naar school geweest.” (adm. dossier, p. 20 + 53). Hij verklaarde voor de D.V.Z geen Dari/Pashtoun te kunnen schrijven maar analfabeet te zijn (adm. dossier, p. 35). Verder blijkt uit het verhoor dat verzoeker enkel een zeer beperkte werkervaring had op de landbouwgronden waar hij enkel zijn vader hielp tussen zijn 10e – 14e jaar (adm. dossier, p. 37). Verzoeker voegt hieraan toe dat hij evenmin werk heeft in België, maar afhankelijk is van het OCMW (zie stuk 3).

- Wat betreft zijn familiale situatie verklaarde verzoeker dat zijn ouders en broer waren overleden, en dat hij bij zijn vertrek nog een grootmoeder en een oom had (zoon grootmoeder, heden +/- 16 jaar) in Kunduz. Zelfs indien het CGVS meent dat verzoekers ouders en broer niet vermoord werden door de Taliban, dan nog blijkt uit verzoekers verklaringen nergens dat zijn familie in werkelijkheid zou zijn gevlucht naar Kabul of zelfs ooit zou hebben verbleven in deze hoofdstad. Evenmin verklaarde hij daar over enige familie of kennissen te beschikken. De loutere aanwezigheid van verzoeker op zijn verhoor in 2018, geeft het CGVS geen vrijeleide om veronderstellingen te doen, die echter geen enkele grondslag vinden in het administratief dossier, en zelfs strijdig zijn met het definitieve karakter van de beslissing van 2012.

Rekening houdende met het gegeven dat verzoeker geen Dari/Pashtoun kan lezen of schrijven, rekening houdende met het gegeven dat hij enkel als jongetje van 10-14 jaar een zeer beperkte werkervaring opdeed op de landbouwgronden van zijn papa, en rekening houdende met het gegeven dat verzoeker over geen enkel sociaal vangnet beschikt in Kabul, kon het CGVS niet redelijkerwijs oordelen dat verzoeker zou beschikken over een intern vluchtalternatief in deze stad.

Tenslotte is het niet omdat verzoeker wist te overleven in Brussel eerst dankzij de ondersteuning die geboden wordt aan minderjarige asielzoekers en vervolgens dankzij de sociale bijstand van het OCMW dat verzoeker ook in menswaardige omstandigheden zal kunnen overleven in Kabul.”

Ter ondersteuning van het beroep legt verzoeker een OCMW-attest voor.

2.1.2. In een aanvullende nota betoogt verzoeker nog het volgende:

“Verzoekende partij heeft hierbij de eer een verzoekschrift ter indiening van een beroep tegen de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus van 07/03/2018, betekend ten vroegste op 07/03/2018 (stuk 1). Ter aanvulling van dit verzoekschrift maakt verzoeker het rapport UNHCR, International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan van 12/03/2018 over. Voormeld rapport werd pas recent gepubliceerd zodat het niet eerder kon worden overgemaakt. Het rapport bevestigt dat de situatie in Kaboel niet veilig noch humaan is voor de burgerbevolking. Tevens bevestigt het rapport dat alternatieve vluchtalternatieven niet redelijk nog mogelijk zijn bij gebreke aan een familiaal vangnet:

[citaat] (Vrij vertaald : “ Conclusie : Wijdverspreid geweld leidt tot een recordaantal burgerslachtoffers in het bijzonder in Kaboel, gedwongen interne vluchtstromen in elke regio, toename van geweld en doelgerichte moorden, die ongestraft blijven. Intern vluchtalternatief (bijv. in Kaboel, Herat) zijn niet “relevant noch redelijk” bij gebreke aan familiale steun of een effectief gemeenschapsnetwerk. Zwakke overheid en rechtstaat, beperkte capaciteit van de Nationale Eenheidsoverheid en provinciale autoriteiten om basisdiensten te verstrekken en in de praktijk een beleid te voeren.”).

Hij voegt een diavoorstelling van een UNHCR-video.

2.2. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 55/5/1, § 2, 1° en § 3 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 55/5/1, § 2, 1° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de subsidiaire beschermingsstatus in :*

1° ten aanzien van de vreemdeling die met toepassing van artikel 55/4, §§ 1 of 2 uitgesloten wordt of had moeten zijn;”.

Artikel 55/5/1, § 3 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Wanneer de Commissaris-generaal de subsidiaire beschermingsstatus intrekt met toepassing van paragraaf 1 of van paragraaf 2, 1°, verstrekt hij in het kader van zijn beslissing een advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4.”*

De bestreden beslissing bestaat derhalve uit twee onderdelen die als op zichzelf staand moeten worden beschouwd.

2.3. Het eerste onderdeel van de bestreden beslissing heeft betrekking op de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus in toepassing van artikel 55/5/1, § 2, 1°, van de Vreemdelingenwet ingevolge de vaststelling dat *in casu* verzoeker veroordeeld werd voor een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, § 1, c), van de Vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal heeft deze bevoegdheid op grond van artikel 57/6, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd:*

6° om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de artikelen 55/3/1 en 55/5/1 in te trekken;”.

Artikel 55/5/1 werd ingevoegd in de Vreemdelingenwet bij artikel 10 van de wet van 10 augustus 2015 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen om beter rekening te houden met de bedreigingen voor de samenleving en de nationale veiligheid in de aanvragen tot internationale bescherming (BS 24 augustus 2015). Uit de memorie van toelichting bij genoemd artikel blijkt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de subsidiaire beschermingsstatus moet intrekken wanneer *a posteriori* blijkt dat een van de uitsluitingsclausules op de vreemdeling had moeten worden toegepast tijdens de asielprocedure, of als hij onder dergelijke uitsluitingsclausules valt na de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus (Parl. St. Kamer, 2014-2015, nr. 54-1197/001, 26).

Artikel 55/4, § 1, c) van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“Een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat:*

c) hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd;

Het eerste lid is van toepassing op personen die aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de hierboven genoemde misdrijven of daden.”

In de memorie van toelichting bij het ontwerp dat heeft geleid tot de invoeging van artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet wordt *“voor de invulling van het begrip ‘ernstig misdrijf’ mutatis mutandis verwezen [...] naar de punten 155 tot 158 van de ‘Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié au regard de la Convention de 1951 et du Protocole de 1967 relatifs au statut de réfugiés’, uitgegeven door de UNHCR (Genève, 1979, herwerkt in januari 1992, niet beschikbaar in het Nederlands)”* (Parl. St. Kamer, 2005-2006, nr. 51-2478/001, 109). Hieruit volgt dat het bedoelde misdrijf voldoende ernstig moet zijn, waarvoor rekening moet worden gehouden met de aard van de daad, de daardoor veroorzaakte schade, de wijze waarop het misdrijf werd gesteld, de strafmaat en de vraag of de meerderheid van de rechtspraak de daad als ernstig beschouwt. De individuele verantwoordelijkheid voor een ernstig misdrijf moet blijken en deze vloeit in het algemeen voort uit het feit dat de betrokkene bewust het misdrijf heeft gepleegd of er op substantiële wijze aan heeft bijgedragen. Het is niet vereist dat hij het misdrijf fysiek heeft gepleegd, het aanzetten tot, de medeplichtigheid of de deelname aan een gemeenschappelijk criminele onderneming kunnen volstaan (RvS 24 mei 2016, nr. 234.824).

Noch het verzoekschrift, noch de aanvullende nota ontwikkelt een grief tegen het eerste onderdeel van de bestreden beslissing. De motieven van de bestreden beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus zijn correct en pertinent, vinden steun in het administratief dossier en worden bijgevolg door de Raad overgenomen:

“Op 31 mei 2012 werd u de subsidiaire beschermingsstatus toegekend op grond van artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet. De toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus was ingegeven door de vaststelling dat in uw regio van herkomst een reëel risico bestaat op ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend, uw status vandaag moet worden ingetrokken. Er dient te worden gewezen op een nieuw element in uw administratief dossier, meer bepaald het vonnis van de correctionele rechtbank te Brussel d.d. 15 juli 2015. Uit dit vonnis blijkt dat u veroordeeld werd tot 2 jaar gevangenisstraf (met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende 5 jaar voor wat het gedeelte van de hoofdgevangenisstraf betreft dat de voorlopige hechtenis te boven gaat) en een geldboete van 6000 euro (met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende 3 jaar voor wat de helft van de geldboete betreft) wegens uw deelname aan mensensmokkelactiviteiten (met verzwarende omstandigheden) in het kader van een criminele organisatie. U werd tevens gedurende vijf jaar uit de in artikel 31 van het Strafwetboek genoemde rechten ontzet. Artikel 55/5/1 §2 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de subsidiaire beschermingsstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling die op grond van artikel 55/4 §§1 of 2 uitgesloten had moeten zijn. Artikel 55/4, § 1 c) stipuleert dat een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd. Hierbij dient benadrukt te worden dat het CGVS gebonden is door de kwalificatie van de inbreuk en de vaststelling van de strafmaat bepaald in het kracht van gewijsde gegane [vonnis] van [de correctionele rechtbank te Brussel].

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat u 15 juli 2017 veroordeeld werd door de Correctionele rechtbank te Brussel voor uw deelname aan internationale mensensmokkel met verzwarende omstandigheden. In het bijzonder werd vastgesteld dat het misdrijf gepleegd is ten opzichte van een minderjarige; dat er misbruik gemaakt werd van de precare situatie van de slachtoffers; dat van de betrokken activiteiten een gewoonte werd gemaakt; en dat de mensensmokkel gebeurde in het kader van een criminele organisatie. De correctionele rechtbank tilde bijzonder zwaar aan de bewezen verklaarde feiten en oordeelde (zie pag. 29 van het arrest): "Mensensmokkel maakt misbruik van de hoop (wanhoop) van mensen op een beter leven die daaraan desnoods hun laatste centen willen spenderen. Het misdrijf brengt ook voor de slachtoffers zelf belangrijke risico's mee. De slachtoffers komen heel vaak terecht in de illegaliteit met alle maatschappelijke problemen die daaruit ontstaan zoals marginaliteit, armoede en het in gevaar brengen van de openbare veiligheid ingevolge de daaruit voortspruitende wantoestanden. (...) Er dringt zich in het bijzonder voor wat mensensmokkel betreft een strenge bestraffing op nu dergelijke feiten een ernstige aantasting van de openbare veiligheid en de maatschappelijke orde zijn."

Op basis van de motieven gehanteerd door de Correctionele rechtbank te Brussel kan niet getwijfeld worden dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u een ernstig misdrijf gepleegd heeft in de zin van artikel 55/4, § 1, c van de vreemdelingenwet. Uw subsidiaire beschermingsstatus wordt bijgevolg op grond van artikel 55/5/1 § 2 ingetrokken."

"Uit het administratief dossier blijken geen elementen die afbreuk zouden doen aan de vaststelling dat u veroordeeld werd voor het plegen van een ernstig misdrijf. Er zijn dan ook geen redenen voorhanden die het behoud van uw internationale beschermingsstatus zouden kunnen rechtvaardigen."

2.4. Het tweede onderdeel van de bestreden beslissing vloeit voort uit artikel 57/6, eerste lid, 14°, van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 55/5/1, § 3 van diezelfde wet. Wanneer de commissaris-generaal van oordeel is dat de subsidiaire beschermingsstatus moet worden ingetrokken op grond van artikel 55/5/1, § 1, of § 2, 1°, geeft hij een advies over de vraag of een verwijderingsmaatregel naar het land van herkomst van verzoeker in overeenstemming is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing adviseerde als volgt:

"Wanneer de Commissaris-generaal van oordeel is dat de subsidiaire beschermingsstatus moet ingetrokken worden omdat de asielzoeker uitgesloten wordt of had moeten zijn in de zin van artikel 55/4 dient hij een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet."

In deze dient te worden opgemerkt dat, gezien de eerdere vaststelling dat uw asielrelaas bedrieglijk is, het niet aannemelijk is dat u bij een terugkeer naar Afghanistan de Taliban dient te vrezen. Dat u om die reden bij een terugkeer naar Afghanistan het slachtoffer van foltering of van een onmenselijke of vernederende behandeling dreigt te worden, is dan ook niet aannemelijk."

Wat de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, betreft is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in de hoofdstad Kabul te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt."

Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt immers dat de stad Kabul via haar internationale luchthaven op een veilige manier toegankelijk is. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO COI report Afghanistan: Security Situation van december 2017) blijkt voorts dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. Omwille van de hoge concentratie aan overheidsgebouwen, internationale organisaties, diplomatieke compounds, en internationale en nationale veiligheidsdiensten, verschilt de veiligheidssituatie in de stad Kabul van de situatie in de meeste andere Afghaanse districten en provincies. Het gros van het geweld dat in de hoofdstad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen."

De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name gecoördineerde en complexe aanslagen die gericht zijn tegen "high profile" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden gevisieerd. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces (ANSF), overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid. Hoewel veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen in Kabul. Wel heeft IS sinds 2016 enkele grootschalige aanslagen gepleegd, waarbij de sjiitische minderheid in de stad gevisieerd werd. Willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit komen niet voor in de stad. Dit patroon houdt nog steeds stand. De impact van de beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de hoofdstad Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de hoofdstad Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Kabul. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Kabul. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 19 april 2016 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semi-stedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften.

Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in de hoofdstad Kabul vestigt.

U bent een man op beroepsleeftijd en men kan er van uitgaan dat u de laatste jaren de nodige werkervaring opdeed. Verder gaf u tijdens uw gehoor in 2012 aan dat u zowel het Dari als het Pashtou machtig bent, de twee reis naar België inzette (CGVS 24.05.2012, p.11). Men kan er dan ook van uitgaan dat u enige notie heeft van hoe u zich dient te verplaatsen in de stad.

Verder dient te worden opgemerkt dat tijdens uw gehoor in 2012 al bleek dat u geen zicht wou bieden op uw familiaal netwerk in uw land van herkomst. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor dat u in Afghanistan alleen een grootmoeder had wonen (CGVS 24.05.2012, p.3). Destijds gevraagd naar hoeveel kinderen de vader van uw vader had, antwoordde u dat u dat niet wist maar dat er alleszins niemand meer over was (CGVS 24.05.2012, p.4). Neven langs vaderskant beweerde u nooit te hebben gehad (CGVS 24.05.2012, p.4). Naast de vaststelling dat u vaag bleef over waar uw familieleden zouden verblijven is het in de Afghaanse context zeer moeilijk te geloven dat u over een dergelijk kleine familie zou beschikken. Verder dient te worden gewezen op het feit dat het CGVS reeds in uw eerste beslissing omstandig argumenteerde waarom geen geloof kon gehecht worden aan de beweerde moord op uw ouders en uw twee broers (zie administratief dossier). Doordat u geen zicht biedt op uw familiaal netwerk, kan niet worden uitgesloten dat uw familieleden, net zoals zovele Afghanen, hun heil hebben gezocht in de hoofdstad.

Gezien deze vaststellingen mag dan ook worden aangenomen dat u, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om naar Europa te reizen, zich in een vreemde gemeenschap te vestigen en er allerhande activiteiten te ontplooiën, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat is om buiten uw regio van herkomst in uw levensonderhoud te voorzien. Bovendien blijkt dat u reeds enkele jaren in Brussel woont, een element dat aantoont dat u zich het leven in een grootstad eigen hebt gemaakt.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Kabul over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Gelet op het geheel bovenstaande vaststellingen is het CGVS van oordeel dat u mag worden teruggeleid naar Afghanistan. Een verwijderingsmaatregel is verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Al komt dit advies voor in de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus als *instrumentum*, het is te onderscheiden van die beslissing als *negotium*. Enerzijds vormt de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus enkel een beslissing tot intrekking van die status en houdt ze geen verwijderingsmaatregel in, anderzijds gaat het advies van de commissaris-generaal slechts vooraf aan een eventuele door de bevoegde overheid afzonderlijk te nemen verwijderingsmaatregel. Het advies is niet bindend en wijzigt de rechtstoestand van de betrokkene niet. Bijgevolg vormt het advies geen aanvechtbare rechtshandeling (RvS 24 mei 2016, nr. 234.824).

De argumentatie in het verzoekschrift en de aanvullende nota omtrent het al dan niet voorhanden zijn van een intern vluchtalternatief in Kabul in geval van terugkeer naar Afghanistan, over de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan in het algemeen en in Kabul in het bijzonder en het reëel risico op het lijden van ernstige schade dat verzoeker er naar eigen zeggen zou lopen in geval van terugkeer is *in casu* dan ook niet dienstig.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De intrekking van de status van subsidiaire bescherming wordt bevestigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig juni tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP